

Cuvioasa Melania – fiică de domn fugită de-acasă la călugărie

În tradiție se spune că Melania, numită din botez Mariana, era fiică de domn din Iași. Deci, dorind să se facă mireasă a lui Hristos, a plecat pe ascuns din casa părintească, împreună cu două slujitoare credincioase și s-au tăinuit singure sub vârful Muntelui Ceahlău, mai sus de actuala Mănăstire Durău. Aici, fericita Melania s-a făcut schimonahie și a sihăstrit cu ucenicele ei mulți ani, neștiută de nimeni. Cuvioasa Melania Schimonahia, de la Sihăstria Durău din Ceahlău (secolul al XVII-lea)

Pe lângă Schiturile Casiana și Sofia, a mai existat la vest de Muntele Ceahlău încă o sihăstrie de călugărițe, numită „Sihăstria Melaniei” sau „Sihăstria Durău”, după numele pârâului ce curge din munte. Acest schit pustnicesc a fost întemeiat în prima jumătate a secolului al XVII-lea de Cuvioasa Melania schimonahia, care a sihăstrit mulți ani în acest loc.

În tradiție se spune că Melania, numită din botez Mariana, era fiică de domn din Iași. Deci, dorind să se facă mireasă a lui Hristos, a plecat pe ascuns din casa

părintească, împreună cu două slujitoare credincioase și s-au tăinuit singure sub vârful Muntelui Ceahlău, mai sus de actuala Mănăstire Durău. Aici, fericita Melania s-a făcut schimonahie și a sihăstrit cu ucenicele ei mulți ani, neștiută de nimeni. Apoi, mai adunându-se și alte călugărițe ce se nevoiau în partea locului, au întemeiat un mic schit, cu o biserică de lemn cu hramul Buna-Vestire, denumit „Sihăstria Melaniei”.

Aceasta a fost cea mai aspră sihăstrie de călugărițe din Muntele Ceahlău. În jurul egumenei Melania s-au adunat ca la 30 de călugărițe din mănăstiri și sihăstrie, formând o vestită așezare isihastă de femei din Moldova. Unele se nevoiau în obște, iar altele se linișteau singure în bordeie de lemn în preajma schitului. Numai biserica o aveau în comun. Până astăzi se păstrează aici două denumiri de la smeritele rugătoare ale Ceahlăului de altădată: „Piciorul Maicilor” și „Șipotul Maicii”.

Schimonahia Melania era vestită maică duhovnicească în Muntele Ceahlău și lucrătoare a rugăciunii lui Iisus. Ea a crescut multe ucenice în dragoste de Hristos, mângâindu-le în vreme de ispite și povățuindu-le pe calea desăvârșirii. Apoi, ajungând la măsura marilor sihaștri, a dat ucenicelor ei sărutarea cea mai de pe urmă și a adormit cu pace în Hristos.

Viața pustnicilor fericită este, a celor ce se întraripează cu dumnezeiescul dor!

(Arhimandrit Ioanichie Bălan, Patericul românesc, Editura Mănăstirea Sihăstria, p. 228)

<https://doxologia.ro/pateric/cuvioasa-melania-fiica-de-domn-fugita-de-acasa-la-calugarie>